

Arrest

nr. 248 466 van 29 januari 2021
in de zaak RvV XI/IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse staatsburger en soennitische moslim te zijn. U bent een Koerd en leefde vanaf uw geboorte tot en met uw vertrek uit Irak in Erbil, Koerdistan.

Op 18 augustus 2016 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in onder de naam T.D.H.H.. In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u dat u Irak was ontvlucht omwille van een vrees voor eerwraak van de familie van de vrouw waarmee u religieus gehuwd was. Op 22 december 2016 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw relaas niet geloofwaardig werd

bevonden. Deze beslissing werd op 18 augustus 2017 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 24 november 2017 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw tweede verzoek vertelde u dat u tijdens uw eerste verzoek op vraag van uw echtgenote, S.J.H.K. (O.V. 8.150.145), niet de waarheid had verteld over uw identiteit en de reden van uw vertrek uit Irak. Op 24 januari 2018 werd uw volgend verzoek in overweging genomen door het CGVS.

Uw echte identiteit is R.D.T.. U bent officieel met uw echtgenote gehuwd op 11 juni 2008. Op 9 januari 2013 werd jullie enig kind geboren: een zoon, T.. Het boterde ook niet tussen uw echtgenote en uw moeder, met veel ruzies tot gevolg. Hierbij probeerde u uw echtgenote te steunen. Uw echtgenote had ook psychologische problemen. Mede omwille van deze redenen wilde uw echtgenote vertrekken uit Irak. In 2015 stelde zij voor om als gezin een nieuw leven op te bouwen in Europa. U was hier aanvankelijk niet happig op, maar liet zich uiteindelijk door uw vrouw overtuigen. Het plan was dat zij eerst zou vertrekken met T. en dat zij asiel zouden proberen verkrijgen in Europa. Op 23 oktober 2015 begeleidde u hen tot Istanbul, vanwaar zij het vliegtuig naar Europa namen. Iets meer dan een maand later belde uw vrouw en vertelde zij dat ze als vluchteling was erkend in België en dat ze een verblijfsstatus had gekregen voor 5 jaar. Ze zei dat u wel naar België kon komen, maar dat u uw identiteit moest veranderen. Uw vrouw zei dat ze uw echte naam niet had doorgegeven bij haar verzoek om bescherming en dat zij u had betrokken in een verzonnen asielrelaas. Dit gegeven veroorzaakte veel twijfels bij u en uw familie over de intenties van uw vrouw, wat voor relationele spanningen zorgde. Na een periode van overdenking besloot alsnog de instructies van uw vrouw te volgen en naar België te komen.

Op 13 juni 2016 reisde u van Irak, via Turkije naar Europa. Op 31 juli 2016 kwam u aan in België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende onder een andere identiteit. Tijdens de asielpprocedure verbleef u in een opvangcentrum in Mannheim, maar u probeerde zoveel mogelijk bij uw vrouw en kind te zijn, die in Antwerpen woonden. U droeg financieel bij opdat zij konden verhuizen naar een betere woning in Merksem. Na een tijdje kregen jullie steeds vaker ruzie. Uw vrouw dreigde ermee dat ze u zou aanklagen bij de Belgische autoriteiten en vertellen dat u asiel vroeg onder een valse identiteit. Op 25 mei 2017 escaleerde het conflict danig en stuurde zij u weg uit de woning in Merksem. Ze begon aan te dringen dat u een echtscheiding zou aanvragen. U weigerde en zei dat – als ze dit wou – ze dit zelf moest doen. Op 30 augustus 2017 ging u onaangekondigd naar Merksem om uw zoontje te bezoeken. U vond een autosleutel, die niet van haar was, in het appartement en begon te vermoeden dat uw vrouw vreemdging. U deelde deze vermoedens met de broer van uw vrouw, G., die in Duitsland verblijft. Op 1 september 2017 gingen u en G. samen naar Merksem om uw vrouw te confronteren. U vrouw dreigde ermee de politie te bellen. U liet haar achter om te discussiëren met haar broer. De politie kwam en controleerde de identiteit van G.. Uw vrouw bleef verder aandringen dat u een echtscheiding zou vragen. U bleef weigeren, onder meer omdat u dan de bruidsschat zou moeten terugbetalen.

Begin 2018 vernam u dat uw vrouw jullie zoon, T., zonder uw toestemming had teruggestuurd naar Irak. Ze wilde de zorg over hem niet langer dragen. U vermoedt dat uw vrouw de terugkeer van uw zoon met behulp van haar familie had geregeld. Uw zoon werd afgezet bij het huis van uw ouders, die zich verder over hem ontfermden. Uw familie diende ook een klacht in tegen uw vrouw bij de Koerdische autoriteiten. Mede omwille van dit incident kreeg u een conflict met K., de broer van uw vrouw die in Koerdistan verblijft, aangezien u vermoedde dat hij had geholpen met de reis van uw zoon. U bent ook boos op G., de broer die in Duitsland verblijft en die volgens u ook de kant van zijn zus heeft gekozen in het conflict.

Op 10 oktober 2018 sprak een Koerdische rechtbank de echtscheiding uit tussen u en uw vrouw. Uw vrouw had hiertoe het initiatief genomen en had, via een gevolmachtigd persoon, de echtscheiding aangevraagd, waarbij ze ook afzag van teruggave van de bruidsschat. U had ook een gevolmachtigde gestuurd om de zaak voor de rechtbank in onderlinge toestemming af te handelen.

Op 12 december 2018 kon uw zoon T. met behulp van Child Focus en de Internationale Organisatie voor Migratie terugreizen van Irak naar België. Bij aankomst in België spraken u en uw vrouw af dat T. bij u zou intrekken. Sindsdien verblijft uw zoon bij u en gaat hij één weekend per twee weken (of soms minder) bij uw vrouw. Behalve over praktische zaken betreffende het kind hebt u geen contact met uw (ex-)vrouw.

In het kader van uw tweede verzoek verklaarde u dat u bij terugkeer naar Irak vreest dat u de familie van uw ex-vrouw iets zult aandoen. U bent erg boos op hen omwille van hun houding in het conflict met uw ex-vrouw, in het bijzonder over hun rol bij het organiseren van de reis van uw zoon vanuit België naar Irak, en u speelt met de gedachte om wraak te nemen. U zegt dat u niet kunt instaan voor uw eigen daden indien u hen zou tegenkomen in Irak, dat u iemand zou kunnen vermoorden of in elkaar slaan. Indien u wraak zou nemen, zou dit kunnen escaleren tot een stammenconflict. Verder vreest u dat uw zoon contact zou hebben met de familie van uw ex-vrouw. U denkt dat ze hem misschien zullen ontvoeren indien u dat weigert.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u de volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw woonstkaart, uw paspoort, uw rantsoenkaart, uw huwelijksakte, het paspoort van uw zoon, het nationaliteitsbewijs van uw zoon, enkele foto's van uw gezin in België (o.a. tijdens een bezoek van uw ouders aan België), enkele foto's in verband met de affaire van uw vrouw in België, gerechtelijke documenten uit Irak betreffende de klacht die uw ouders indienden omdat uw vrouw jullie zoon naar hen terugstuurde, enkele documenten in verband met het verblijf van uw zoon bij uw ouders in Irak en zijn terugreis naar België en gerechtelijke documenten uit Irak betreffende uw echtscheiding.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen

U verklaart dat u bij terugkeer naar Irak vreest dat u de familie van uw ex-vrouw iets zult aandoen. U bent erg boos op hen omwille van hun houding in het conflict met uw ex-vrouw, in het bijzonder over hun rol bij het organiseren van de reis van uw zoon vanuit België naar Irak, en u speelt met de gedachte om wraak te nemen. U zegt dat u niet kunt instaan voor uw eigen daden indien u hen zou tegenkomen in Irak. Indien u wraak zou nemen, zou dit kunnen escaleren tot een stammenconflict. Verder vreest u dat uw zoon contact zou hebben met de familie van uw ex-vrouw. U denkt dat ze hem misschien zullen ontvoeren indien u dat weigert.

Het CGVS meent echter dat deze vrees niet aannemelijk is.

Vooreerst, wat betreft uw bewering dat u in Irak niet zou kunnen instaan voor uw eigen daden en wraak zou nemen op de familie van uw ex-vrouw, door iemand te vermoorden of in elkaar te slaan (CGVS II, p. 15; CGVS III, p. 5), dient te worden opgemerkt dat dit een blote bewering is. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat strafrechtelijke sanctionering van eventuele feiten die u uit wraak beweert te zullen plegen niet gezien kan worden als vervolging, volgens de Conventie van Genève, of ernstige schade, in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven is de vrees voor weerwraak vanwege de familie van uw ex-vrouw, in geval u hen iets zou aandoen, ook puur hypothetisch. Uw verklaring dat deze zaak, met wraak en weerwraak, zou kunnen escaleren tot een stammenconflict is eveneens een blote bewering én puur hypothetisch. Uit uw verklaringen blijkt dat er sinds het ontstaan van de problemen tussen u en uw vrouw weliswaar verwijten zijn tussen u en uw familie aan de ene kant, en de familie van uw vrouw aan de andere kant, maar dat dit niet heeft geleid tot gewelddaden of andere ernstige feiten tussen de families in Irak (CGVS II, p. 6-11, CGVS III, 2-6).

Ten tweede, wat betreft uw verklaring dat uw zoontje in Irak zou worden ontvoerd door uw schoonfamilie indien u hen niet zou toelaten om hem te ontmoeten, dient te worden opgemerkt dat u deze bewering absoluut niet aannemelijk maakt. Zo blijkt uit uw verklaringen immers dat uw schoonfamilie uw vrouw zou hebben geholpen om uw zoontje vanuit België terug naar Irak te sturen, waarbij zij hem af zouden hebben gezet bij de woning van uw eigen ouders. In de daaropvolgende periode van begin 2018 tot december 2018 verbleef uw zoontje steeds bij uw ouders, zonder dat er zich specifieke problemen voordeden met uw ex-schoonfamilie. Bij het vertrek van T. naar België heeft de familie van uw ex gevraagd of ze T. nog eens mochten zien. Uw ouders stonden volgens uw verklaringen toe dat T. één dag bij uw ex-schoonfamilie verbleef.

Na deze dag kwam het kind gewoon terug naar uw ouders (CGVS II, p. 10). Hieruit blijkt geenszins dat uw ex-schoonfamilie de intentie zou hebben om het kind te ontvoeren of dat de relatie tussen de families dermate slecht zou zijn dat er dergelijke extreme dingen zouden gebeuren.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat er in uw hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging, de zin van artikel 48/3, of reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) van de Vreemdelingenwet, kan worden vastgesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie

_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran.

Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U immers laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Noord Irak. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw woonstkaart, uw paspoort, uw rantsoenkaart, uw huwelijksakte, het paspoort van uw zoon, het nationaliteitsbewijs van uw zoon en enkele foto's van uw gezin in België (o.a. tijdens een bezoek van uw ouders aan België) bevestigen uw identiteit en familiebanden, zaken die in deze beslissing niet ter discussie staan. De foto's in verband met de affaire van uw vrouw in België gaan over feiten die evenmin ter discussie staan, maar hebben geen betrekking op uw vrees bij terugkeer naar Irak. De documenten in verband met het verblijf van uw zoon bij uw ouders in Irak en zijn terugreis naar België en gerechtelijke documenten uit Irak betreffende de klacht die uw ouders indienden omdat uw vrouw jullie zoon naar hen terugstuurde betreffen opnieuw feiten die niet ter discussie staan, net zoals de gerechtelijke documenten uit Irak betreffende uw echtscheiding. Uit deze stukken kan echter niet blijken dat u bij terugkeer naar Irak een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade zou kennen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet" en van "de materiële motiveringsplicht, minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".

Verzoeker herneemt de ontwikkelingen van zijn familiale situatie en (het einde van) zijn huwelijk in het verzoekschrift.

Hij stelt dat buitenechtelijke relaties in de Iraakse cultuur een ernstig feit uitmaken en dat deze aangeving kunnen even tot verstoting of zelfs moord.

Verzoeker benadrukt dat hij het zeer moeilijk heeft *“met het feit dat zijn ex-schoonfamilie dit niet gedaan heeft en de overspeligheid van zijn ex-vrouw vergeeft”*. Hij meent dat hij het recht heeft om wraak te nemen omwille van het overspel van zijn vrouw en verwijst naar zijn verklaringen hieromtrent. Verzoeker haalt aan dat het nemen van wraak traditie is in Irak, maar vooral in Koerdistan, waar hij vandaan komt. Verder stelt hij dat zijn wraak zal leiden tot een stammenconflict. Verzoeker is het oneens met verweerder waar deze stelt dat dit een louter blote bewering is en wijst op informatie, die *“bevestigt dat het nemen van wraak een geaccepteerde traditie is. Nadat er wraak werd genomen, kan de gewraakte familie weerwraak nemen, wat veelal leidt tot een stammenconflict.”*.

Inzake het bezoek van T. aan verzoekers ex-schoonfamilie legt verzoeker uit dat voor dit bezoek een soort van akkoord afgesloten werd tussen de broer van verzoeker en de broer van zijn ex-vrouw en dat in de brief, die als een akkoord aanzien wordt, werd afgesproken dat T. na één dag terug moest gebracht worden naar de familie van verzoeker. Indien verzoeker met T. dient terug te keren, meent verzoeker dat het leven van T. zonder twijfel in gevaar is. Volgens verzoeker is de enige reden dat de ex-schoonfamilie van verzoeker op dit moment geen problemen heeft met verzoeker en T., dat zij weten dat T. momenteel in België verblijft. Indien T. terug dient te keren naar Irak, stelt verzoeker dat de familie van de ex-vrouw van verzoeker in ieder geval zal eisen dat zij T. kunnen zien. Verzoeker weigert hier toestemming voor te geven, en zal dit ook blijven weigeren. Hij vreest dan ook oprecht dat de familie van zijn ex-vrouw hierdoor T. zal ontvoeren, om het contact tussen hen te herstellen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van *“artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”* en van *“de materiële motiveringsplicht, minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker stelt te beschikken *“over de Iraakse nationaliteit en is afkomstig uit Erbil, Koerdistan. De veiligheidssituatie in Irak is al jarenlang onrustig. Ook in Koerdistan vinden er incidenten plaats waarbij er burgerslachtoffers vallen.”*. Verzoeker meent dat ook rekening dient worden gehouden met IS, die volgens objectieve informatie nog steeds aanwezig zijn in Koerdistan en aanslagen plegen. Hij wijst erop dat er dan ook terecht gevreesd wordt voor een heropflakking van IS in Iraaks Koerdistan. Daarnaast wijst verzoeker erop dat de regio ook wordt geconfronteerd met andere problemen.

2.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende stukken:

- “3. COI, Kurdistan Region of Iraq (KRI), Women and men in honour-related conflicts, November 2018, te consulteren op: <https://www.refworld.org/Ddfid/5beacadd4.pdf>;
4. The European Union for Georgia, Iraq: blood feud tradition in Kurdistan region, 30 november 2017, te consulteren op: <http://coimra.gov.ge/en/2017/11/30/iraq-blood-feud-tradition-in-kurdistan-regionnovember-2017/>;
5. UNHCR, Tribal Conflict Resolution in Iraq, 15 januari 2018, te consulteren op: <https://www.refworld.org/pdfid/5a66f84f4.pdf>;
6. France 24, In Iraq, bloody tribal custom now classed as ‘terrorism’, 18 november 2018, te consulteren op: <https://www.france24.com/en/20181118-iraq-bloody-tribal-custom-nowclassed-terrorism>;
7. EASO Country of Origin Information Report: Iraq, maart 2019, te consulteren op: <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/EASO-COIReport-Iraq-Security-situation.pdf>;
8. Al-Monitor, Pentagon fears Islamic State surge in Iraqi Kurdistan, 10 september 2019, te consulteren op: <https://www.almonitor.com/pulse/originals/2019/09/pentagon-fear-islamic-state-iraqkurdistan-region.html>;
9. The National Interest, The Kurdistan Region of Iraq Is Struggling to Survive, 21 oktober 2019, te consulteren op: <https://nationalinterest.org/feature/kurdistan-region-iraq-struggling-survive-90021?page=0%2C1>.”

2.3. Verweerder brengt op 11 januari 2021 een aanvullende nota bij met de volgende nieuwe elementen:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO COI Report Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019;
- COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019.

Beoordeling

3. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoeker vreest dat hij in geval van terugkeer naar Irak zijn ex-schoonfamilie ingevolge de Koerdische tradities van de wraak iets zal aandoen, waardoor er een stammenconflict zal ontstaan. Daarnaast vreest hij dat zijn zoon door de familie van zijn ex-vrouw ontvoerd zal worden.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd. Dit besluit steunt inzonderheid op de volgende vaststellingen en overwegingen:

- waar verzoeker stelt dat hij in Irak niet zou kunnen instaan voor zijn eigen daden en wraak zou nemen op de familie van zijn ex-vrouw, door iemand te vermoorden of in elkaar te slaan, betreft dit een blote bewering;
- de strafrechtelijke sanctionering van eventuele feiten die verzoeker uit wraak beweert te zullen plegen kan niet gezien kan worden als vervolging, volgens de Conventie van Genève, of ernstige schade, in de definitie van subsidiaire bescherming;
- de vrees voor weerwraak vanwege de familie van zijn ex-vrouw, in geval verzoeker hen iets zou aandoen, is puur hypothetisch. Dat deze zaak, met wraak en weerwraak, zou kunnen escaleren tot een stammenconflict is eveneens een blote bewering én puur hypothetisch;
- uit niets blijkt dat verzoekers ex-schoonfamilie de intentie zou hebben om het kind te ontvoeren of dat de relatie tussen de families dermate slecht zou zijn dat er dergelijke extreme dingen zouden gebeuren, nu (i) de ex-schoonfamilie verzoekers vrouw zou hebben geholpen om verzoekers zoontje vanuit België terug naar Irak te sturen waarbij zij hem zouden hebben afgezet bij de woning van verzoekers eigen ouders, (ii) verzoekers zoon in de daaropvolgende periode van begin 2018 tot december 2018 steeds bij verzoekers ouders verbleef, zonder dat er zich specifieke problemen voordeden met verzoekers ex-schoonfamilie, (iii) verzoekers ex-schoonfamilie bij het vertrek van T. naar België heeft gevraagd of ze T. nog eens mochten zien, waarna verzoekers ouders toestonden dat T. één dag bij verzoekers ex-schoonfamilie verbleef en T. na deze dag kwam gewoon terugkwam naar verzoekers ouders.

Verzoeker benadrukt dat hij het zeer moeilijk heeft *“met het feit dat zijn ex-schoonfamilie dit niet gedaan heeft en de overspeligheid van zijn ex-vrouw vergeeft”* en meent dat hij het recht heeft om wraak te nemen omwille van het overspel van zijn vrouw. Dienvolgens blijkt verzoeker aan te voeren dat hij bewust een gemeenrechtelijk misdrijf zou plegen en, omwille van het mogelijk risico op vergelding, meent dat hij een nood aan internationale bescherming heeft. Behoudens de vaststelling dat verzoekers handelen louter speculatief is, kan deze vermeende vervolging niet aanzien worden als in *nexus* met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

6. Verzoekers verwijzingen naar algemene informatie aangaande buitenechtelijke relaties en de daarmee gepaard gaande wraak in Irak en in Koerdistan in het bijzonder kan verzoekers louter blote bewering dat hij wraak zou nemen op zijn ex-schoonfamilie niet concreet aantonen. Ook verzoekers verwijzingen naar informatie, die *“bevestigt dat het nemen van wraak een geaccepteerde traditie is”*, waarop *“de gewraakte familie weerwraak [kan] nemen, wat veelal leidt tot een stammenconflict”*, kan geenszins concreet aantonen dat, in het hypothetisch geval dat verzoeker wraak zou nemen op zijn ex-schoonfamilie, zijn ex-schoonfamilie ook daadwerkelijk weerwraak zou nemen op verzoeker.

7. Inzake zijn vrees voor ontvoering van zijn zoon T. beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift tot loutere herhalingen van zijn verklaringen, het poneren van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, maar laat hij na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals ook blijkt uit de aanvullende nota van verweerder, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Noord-Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde informatie toont, de aanvullende nota mee in aanmerking genomen, niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Deze landeninformatie is geenszins van aard om een ander licht te werpen op de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in de KAR.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS